

TALK OF THE CITY

Από τον ο Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Ιστορικές ευθύνες

Υπάρχει περίπτωση να έχουμε το καλοκαίρι ένα δημοψήφισμα για το αν θέλουμε η χώρα να παραμείνει στην Ευρωζώνη ή όχι; Το σενάριο αυτό κυκλοφορεί με μεγάλη ένταση τον τελευταίο καιρό, εντός κι εκτός Ελλάδος. Ορισμένοι πιστεύουν ότι βρίσκεται σε εξέλιξη μια μεγάλη συνωμοσία, που έχει στόχο να φτάσει η χώρα στο χείλος του γκρεμού και να τεθεί το δημοψήφισμα μέσα σε συνθήκες έντονου αντιευρωπαϊσμού. Στοιχεία που να στηρίζουν τη θεωρία αυτή δεν έχουμε δει. Μερικές φορές, μάλιστα, έχει κανείς την αίσθηση ότι είναι προϊόν δικαιολογημένων ανησυχιών, που απέχουν όμως λίγο από το να γίνουν ψυχώσεις, όσων βλέπουν τη χώρα να απομακρύνεται θεσμικά και πολιτισμικά από την Ευρώπη. Εξάλλου, είναι εξαιρετικά δύσκολο να φανταστεί κάποιος έναν πολιτικό ηγέτη που θα αναλάβει την ευθύνη

μιας νέας ελληνικής τραγωδίας, με ασύλληπτες γεωπολιτικές συνέπειες. Οι ευθύνες θα είναι ιστορικές γιατί, πέραν των άλλων, οι συνέπειες θα στιγματίσουν δύο και τρεις γενιές, όπως ακριβώς συνέβη με την πτώχευση του 1893.

Το λόμπι της δραχμής δεν σταμάτησε, βέβαια, να λειτουργεί μετά τις δύο ήττες που υπέστη, μία το 2012 στις δεύτερες εκλογές και μία μετά το δημοψήφισμα του 2015. Ισχυροί επιχειρηματίες, που χρωστούν πολλά μέσα και έχουν ακόμη περισσότερα «παρκαρισμένα» έξω, δεν το βάζουν κάτω. Με κάθε ευκαιρία διαλαλούν την άποψή τους. Και για να είμαστε ειλικρινείς, πολιτικοί που είναι πιο κοντά στον «πλανήτη Δραχμή» από ό,τι στον «πλανήτη Ευρώ» στελεχώνουν όλα τα κόμματα, ανεξαιρέτως. Μεγάλο μέρος της κοινής γνώμης είναι πάλι πολύ θυμωμένο, σχεδόν όσο και το 2011-12. Με μία διαφορά: τώρα

πέρα από τους απελπισμένους, που θεωρούν ότι δεν έχουν τίποτα να χάσουν ακόμη και αν η χώρα πέσει στην άβυσσο, έχουμε και ένα ολοένα και διογκούμενο τμήμα της μεσαίας τάξης που προσχωρεί στο στρατόπεδο της απελπισίας. Οι παραλογισμοί με τους φόρους και τις εισφορές έχουν εξαγριώσει πολύ κόσμο.

Το δημοψήφισμα και το σενάριο της δραχμής ελλοχεύουν ως κίνδυνοι με τη μορφή του ατυχήματος ή του «γλυκού τέλματος». Το ατύχημα μπορεί να προκληθεί εάν δεν κλείσει η αξιολόγηση μέχρι το καλοκαίρι, βυθιστεί πάλι η οικονομία, αρχίσει η κατάρρευση των τραπεζών και οδηγηθούμε σε εκλογές όταν η κατάσταση δεν θα σώζεται. Το φάντασμα του νέου εκλογικού νόμου θα πλανάται πάνω από τη χώρα σε αυτή την περίπτωση. Το ατύχημα της δραχμής μπορεί να επισυμβεί από μια μεγάλη περίοδο ακυβερνη-

σίας, όταν ο λογαριασμός θα μεγαλώνει και οι Ευρωπαίοι θα χάνουν την υπομονή τους. Το άλλο σενάριο είναι να βυθιστούμε γλυκά γλυκά σε ένα τέλμα και στο τέλος ο κ. Τσίπρας να μας θέσει το ερώτημα, εάν θέλουμε να συνεχίσουμε να ταξιδεύουμε με δέκα μποφόρ σε ένα σαπιοκάραβο ή εάν προτιμάμε να πέσουμε στη θάλασσα και να δοκιμάσουμε την τύχη μας.

Το χαρτί για να αποφασίσουμε, καθώς και τη διατύπωση του σχετικού ερωτήματος, θα αναλάμβαναν, μετά χαράς, εκείνοι που από καιρό θέλουν να αποφασίσουμε μόνοι μας να φύγουμε από την Ευρωζώνη, με πρώτο τον κ. Σόιμπλε.

Δεν πιστεύω ότι θα του κάνουμε το χατίρι στο τέλος. Κάθε μήνας, όμως, που θα περνάει, με την αξιολόγηση σε εκκρεμότητα και την αβεβαιότητα να βαθαίνει, ο κίνδυνος του ατυχήματος θα μεγαλώνει. Βρεθήκαμε πάλι σε ένα ιστορικό σταυροδρόμι.

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

Τι να σε λέω, και τι να με λες;

Μωρίας εγκώμιο, και οι βλάκες είναι ανίκητοι. Περί Κυριάκου ο λόγος. Που βρήκε μέρα ο ευτελής και ανιστόρητος να τα βάλει με τον Τσακαλώτο, γιατί πήγε, λέει, στην Τούμπα να δει τον αγώνα του ΠΑΟΚ (μας) με τη Σάλκε (τους). Και κάθισε, είπε, πλάι στον Σαββίδη, που έχει κάτι ανοικτά ζητήματα με το κράτος. Και άρα άφησε τη διαπραγμάτευση για να πιάσει τις κερκίδες παρέα με έναν ύποπτο. Κι έτσι ο αρχηγός της Ν.Δ. -αλλά πού να καταλάβει ο φαν του φτερωτού μπάντιντον- το πήγε το πράγμα πολύ μακριά. Πιο μακριά κι από τον χαρακτηρισμό του προβοκάτορα που απέδωσε στον Τσίπρα. Έπιασε στο στόμα του και τον ΠΑΟΚ.

Διότι: Τρέχει ο Τσακαλώτος από πρωτεύουσα σε πρωτεύουσα, από τον διάολο του EuroWorking Group στον σατανά του Eurogroup, κι από το ΤΧΣ στα άλλα με τα ανατριχιαστικά αρχικά, που μόνο μπελάδες σημαίνουν. Κλέβει λίγο χρόνο να πάει Τούμπα. Κι ο άλλος τον βγάζει στη σέντρα γιατί πήγε να δει τον ΠΑΟΚ. Και δεν νογιάει ότι έτσι δεν τα βάζει με έναν υπουργό, πράγμα που κάνει συνέχεια η Δεξιά των κουμπάρων και των δανείων του, και σιγά τα αίματα. Τα βάζει με έναν παοκτοψή. Τον οποίο μάλιστα κατηγορεί ότι άφησε τη σοβαρή δουλειά που είχε για να πάει στη μη σοβαρή Τούμπα. Όταν ο ΠΑΟΚ δίνει ένα κρίσιμο αγώνα.

Ε, τι να σε λέω, και τι να με λες; Χαμπάρι δεν έχει τι εστί Θεσσαλονίκη, Τούμπα - Τούμπα - Βιετνάμ, Τούμπα - λίμπρε, και βουντού - βουντού - βουντού. Διότι, αν είχε, δεν θα έλεγε τέτοιες ανοησίες. Δεν θα υπονοούσε ότι δεν είναι σοβαρή υπόθεση η Τούμπα και ο ΠΑΟΚ για έναν υπουργό. Ή θα έβαζε κάποιον από τη ΝΟΔΕ Κορδελιού -όλο και θα υπάρχει κάποια τέτοια- να του εξηγήσει τι σημαίνει «ΠΑΟΚ ξέρω 'γω, ξέρω 'γω εντάξει, βασικά και δηλαδή, ΠΑΟΚ μ' έχεις φτιάξει». Αλλά, όχι. Αυτός και δεν καταλαβαίνει, και πιστεύει ότι καταλαβαίνει. Κι έτσι κατηγορεί τον Ευκλείδη, γιατί υποτίμησε τη διαπραγμάτευση χάριν του ΠΑΟΚ. Τελική απόδειξη συναισθηματικής αναπηρίας. Βρήκε να τα πει αυτά όταν η ασπρόμαυρη κοινότητα είχε βουλιάξει στην πίκρα του 0-3 από τους Γερμανούς. Που πάει να πει ότι δεν είναι απλώς ανόητος. Είναι Γερμανόπτος, ο γκαντέμης...

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Δημήτρης Δανίκας

Όπως ο Τσίπρας έτσι κι εμείς

Γιατί ο Τσίπρας; Επειδή αρκετοί εξ ημών και υμών μικροί Τσιπρηδες είμαστε. Γι αυτό. Εξωφρενικό; Καθόλου. Προσέξτε την ακόλουθη επαγωγική κατάταξη αυτής της προσομοίωσης! Όπως εκείνος έτσι κι εμείς. Σε ατέρμονες διαπραγματεύσεις με τους δανειστές μας. Ποιοι οι δικοί μας δανειστές; Μα φυσικά οι Τράπεζες. Μα φυσικά η ΔΕΗ. Μα φυσικά η ΕΥΔΑΠ. Μα φυσικά η Εφορία!

Όπως εκείνος έτσι κι εμείς. Περιμένουμε, εκβιάζουμε, απαιτούμε. Τι; Κούρεμα με την ψιλή. Από τα κάτω μέχρι πάνω. Κούρεμα των κόκκινων δανείων. Κούρεμα των τραπεζικών δανείων για την πρώτη κατοικία. Κούρεμα των τιμολογίων της ΔΕΗ. Κούρεμα των χρεών στην Εφορία. Περίπου ο μισός πληθυσμός των Ελλήνων περιμένει «κούρεμα». Κομπιά το λένε «ρύθμιση». Το ίδιο είναι! Για να σας δώσω να καταλάβετε. Αν και το γνωρίζετε. Εκ πείρας. Είτε επειδή κι εσείς κάνετε το ίδιο είτε κάποιος συγγενής, φίλος, γνωστός κάνει κι αυτός το ίδιο. Ας πούμε διαμερισματούχης Κολωνακίου. Και της ευρύτερης περιοχής. Ο διαχειριστής έχει σφραγίσει τον λέβητα του καλοριφέρ. Τέρμα η κεντρική θέρμανση. Γιατί; Μα φυσικά επειδή αυτοί οι φραγκάτοι διαμερισματούχες αρνούνται να πληρώσουν κοινόχρηστα. Γι αυτό. Θα μου πείτε από κι ως που γνωρίζω εγώ ότι ο τάδε Κολωνακιώτης έχει λεφτά; Μα επειδή διατηρεί διαμέρισμα στο Κολωνάκι. Γι αυτό. Δεν έχει πορτοφόλι; Ε τότε φύγε απ' εκεί και πήγαινε να νοικιάσεις στην Κυψέλη. Απλό!

Δεν πληρώνει, λοιπόν, κοινόχρηστα και επομένως καταφεύγει στη λύση του Air Condition. Σωστά; Πάμε παρακάτω. Με το air condition καταφεύγει στο ηλεκτρικό ρεύμα. Με την κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος είναι αναγκασμένος να πληρώνει ένα σκασμό λεφτά στη

ΔΕΗ. Σωστά; Ελα όμως που αρνείται να πληρώσει ΔΕΗ. Κι ελα που την τρύπα της ΔΕΗ που χάσκει μέχρι απόλυτης χρεοκοπίας, την καλύπτει ο δημόσιος κορβανάς. Ο οποίος με τη σειρά του γεμίζει από την εκάστοτε φοροεπιδρομή κάθε κυβέρνησης! Και συμβαίνει το εξής παρανοϊκό. Οι μισοί να πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους προκειμένου να καλύπτουν τις τρύπες που ανοίγουν εκατοντάδες χιλιάδες μπαχατζήδες. Καταλάβετε; Δεν πληρώνουν τιμολόγια ΔΕΗ. Δεν πληρώνουν την εφορία. Δεν εξυπηρετούν τα κόκκινα δάνεια. Δεν εξυπηρετούν τα δάνεια πρώτης κατοικίας. Και η κυβέρνηση; Μα φυσικά τους χαιδεύει. Στην καλύτερη περίπτωση κάθε φεσωμένη εταιρεία διαπραγματεύεται μαζί τους. Όπως ο Τσίπρας με τον Τσακαλώτο για την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές! Δεν μπορεί, σου λέει, κάποια στιγμή θα γίνει κούρεμα κι έτσι θα γλιτώσω από δάνεια και χρέη. Αυτή η πραγματικότητα. Ο Κολωνακιώτης φορτώνει βάρη στη ΔΕΗ. Κι έτσι στα χαρτιά η κατάσταση του εξισώνεται με εκείνη του φτωχού και του κακομοίρη. Ολοι το ίδιο είμαστε! Απ αυτούς αρμέγουν ψήφους τα κόμματα. Απ αυτούς που δεν πληρώνουν. Εχουν δεν έχουν. Αυτή η νέα πελατεία των κομμάτων. Πως αποδεικνύεται αυτό; Μα από το γεγονός ότι ουδείς πολιτικός έχει τολμήσει να βγει και να πει την αλήθεια. Έτσι και την πει, πάει κάπκε, μαύρο και φούμοσ αυτόν τον αχρείο!

Με απλά λόγια το ψέμα δεν είναι αποκλειστικό μονοπώλιο του Τσίπρα. Ψέματα κι εμείς. Τόσο μεταξύ μας όσο και στις συναλλαγές μας. Όπως λέει και η λαϊκή σοφία «ο λύκος χαιρείται στην αναμπουμπούλα». Πότε λοιπόν ο Τσίπρας θα τελειώσει με τις διαπραγματεύσεις; Όταν εμείς θα αυτομεταρρυθμιστούμε. Τότε!